

515.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 lipca 1925 r.

o zmianie właściwości terytorjalnej sądów okręgowych w Łucku i Równem.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów, normujących organizację sądownictwa i postępowanie sądowe cywilne w województwach: nowogródzkim, poleskiem i wołyńskim oraz w powiatach: białowieskim, grodzieńskim i wołkowyskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 10 poz. 70) zarządza się co następuje:

§ 1. Sąd pokoju w Olyce, w którego skład wchodzi gminy: Olyka i Silno wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Równem i włącza się do właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Łucku.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

516.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 lipca 1925 r.

w sprawie uchylenia dekretu № 473 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej z dnia 25 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy o „wolnych ludziach” II kat.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad ziemią wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą dekretu № 473 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej z dnia 25 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy o „wolnych ludziach” II kat. (Dz. U. T. K. Rz. L. Ś. z dnia 3 lutego 1922 r. № 5) w odniesieniu do gruntów, oznaczonych w art. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogródzkim, poleskiem, wołyńskim, okręgu administracyjnym wileńskim, oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 63, poz. 617)—uchyla się.

§ 2. Sprawy o uwłaszczeniu b. wolnych ludzi na gruntach, oznaczonych w art. 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. wszczęte na mocy dekretu № 473 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej z dnia 25 stycznia 1922 r., o ile do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie zostały zakończone prawomocnym wyrokiem I instancji lub wyrokiem II instancji, podlegają umorzeniu z urzędu, akta zaś tych spraw winny być przekazane właściwym komisjom uwłaszczeniowym celem rozważenia sprawy w trybie i na mocy powołanej wyżej ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *Radwan*Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

517.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lipca 1925 r.

o ustaleniu na miesiąc sierpień 1925 r. mnożnej dla określenia uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924), zarządza się co następuje:

§ 1. Na miesiąc sierpień 1925 r. ustanawia się mnożną w wysokości 0,43 złotego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

518.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu

z dnia 23 marca 1925 r.

o dietach i kosztach podróży lekarzy, jako znawców sądowych, w województwach: poznańskim i pomorskim i w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 19 lutego 1923 r. o normowaniu diet i kosztów podróży le-

karzy, jako znawców sądowych (Dz. U. R. P. № 26 poz. 173) zarządza się co następuje:

§ 1. Za dokonane przez lekarza, jako znawcę sądowego, czynności poza miejscem zamieszkania należą się oprócz opłat, obliczonych na podstawie taksy, diety oraz zwrot rzeczywistych kosztów podróży.

§ 2. Diety dla lekarzy, jako znawców sądowych, oblicza się w ten sposób, że lekarzom urzędowym i profesorom uniwersytetu należą się diety podług ich stopnia służbowego; prywatnym docentom uniwersytetu oraz lekarzom naczelnym szpitali publicznych — diety VI stopnia służbowego, innym lekarzom dyplomowanym — diety VII stopnia służbowego według zasad każdorazowo obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów o dietach za podróże służbowe funkcjonariuszów państwowych.

§ 3. W miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, należy się lekarzowi, jako znawcy sądowemu przy badaniach, mających się odbyć poza jego mieszkaniem, zwrot kosztów przejazdu w obie strony, o ile odległość pomiędzy mieszkaniem a miejscem dokonania czynności wynosi więcej niż 2 kilometry i o ile nie korzysta on z rządowych środków przewozowych; zwrot kosztów drożki przyznać należy jedynie w braku środka masowego transportu (tramwaje, omnibusy i t. p.).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w województwach: poznańskim i pomorskim i w górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

519.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 6 lipca 1925 r.

w sprawie wysokości wynagrodzenia przewodniczących i zastępców przewodniczących komisji pojednawczych i rozjemczych w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na zasadzie § 18 rozporządzenia o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych, oraz o załatwianiu zatargów zbiorowych na tle warunków pracy z dnia 23 grudnia 1918 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) ustala się co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie miesięczne przewodniczących i zastępców przewodniczących komisji pojednawczych i rozjemczych ustala się w następującej wysokości:

dla przewodniczącego komisji w Katowicach — 990 punktów;
dla zastępcy przewodniczącego komisji w Katowicach — 635 punktów;
dla przewodniczącego komisji w Królewskiej Hucie — 635 punktów;
dla przewodniczącego komisji w Rybniku — 495 punktów.

Kwotę wynagrodzenia otrzymuje się, mnożąc liczbę punktów przez mnożną, określaną co miesiąc przez Radę Ministrów, w wykonaniu art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca, następującego po jego ogłoszeniu. Jednocześnie tracą moc wszelkie zarządzenia sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

520.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 lipca 1925 r.

o rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. w przedmiocie rewizji uprawnień (koncesyj) na sprzedaż przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022) zarządza się co następuje:

A) Koncesje na detaliczne sprzedaże.

§ 1. Rewizje koncesyj na detaliczne sprzedaże przedmiotów, objętych monopolem skarbowym (wyroby tytoniowe i wyroby objęte ustawą z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym — Dz. U. R. P. № 78, poz. 756) przeprowadzać będą władze skarbowe I instancji (urzędy skarbowe akcyz i monopolów, urzędy akcyzowe, dyrekcje okręgów skarbowych).

Rewizji nie będą podlegały koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych, wymienione w § 2. ust. 2. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1022).

Orzeczenia o cofnięciu koncesyj, wydane w następstwie przeprowadzonej rewizji będą zawierały 3 miesięczny termin wypowiedzenia według wzoru, sporządzonego przez Ministerstwo Skarbu (Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, Biuro Sprzedaży Soli).

Przeciw orzeczeniom władz skarbowych I instancji służyć będzie interesowanym odwołanie do władz skarbowych II instancji (izby skarbowe, śląski urząd wojewódzki). Ewentualne odwołania mają być wnoszone do urzędu, który wydał orzeczenie, w ciągu